

La Granja, parte 1.

Las coronas ben fetas
 La planta vella fan tornar tendrera:
 Mes no fassau corona
 En planta que fer fruit est any li toca;
 Ma paraula os abona
 Que mudaréu de anyada la tal soca.

Si de olivets plantada,
 De fruiters ó altres arbres feu tal volta,
 Passada esta mesada
 No prosseguíu, canteuli ja l'absolta.
 Ni planteu oliveras
 En any que en general toca cullita,
 Que pot ser molt de veras
 Que contra anyada os paguian la visita.

Si del més de Novembre
 Anyells teniu que os ha parit la ovella,
 Ó del més de Desembre,
 Ferlos capons lo Mars vos aconsella.
 Los anechs y gallinas
 Ous vos van á donar; també las ocas;
 Obriu dels ulls las ninas
 Robántloshi los ous per posar llocas.

Pochs sou en esta plana
 Los qui coneixeréu lo *Bleda-raba*:
 Y á fé os daria gana
 De probar son bell fruit si os ne parlaba.
Remolacha s' nomena
 En Castellá; sucre sen trau ab manya;
 De son cultiu va plena
 Tota la Fransa y tota la Alemanya.
 Per personas, per bestias,
 Aliment es molt sá molt agradable:
 Sens portar grans molestias
 Abundantment vos fornirá l'estable:
 Y encara que sembrarlo
 En la terra volguesseu que reposa,
 Podeu al arrancarlo
 Sembrar allí lo blat; que axó es gran cosa.